

[Steen.]

den Tankegang, der ligger bag det rejste Spørgsmaal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Pürschel): Jeg vil tillade mig at takke de ærede Ordførere for de andre Partier for de Udtalelser, de har fremsat her, og som jeg giver Haab om, at der kan komme en Realitet ud af Forhandlingerne i Udvalget.

Med Hensyn til den af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte Bemærkning om Præster i Folkekirken vil jeg gerne sige, at den forekommer mig at være et ejendommeligt Udtryk for Frisind. Med Retsplejens Offentlighed følger jo ganske naturligt en Ret for Offentligheden til at udtale sig om det, der foregaar, og jeg kan slet ikke se nogen Grund til at skabe en Undtagelseslovgivning for Præster i den danske Folkekirke. Saa kunde det jo være fristende ogsaa at lave Undtagelseslovgivning for forskellige andre. Det skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg tror overhovedet, man skal være varsom med at gøre sig til Talsmand for Undtagelseslovgivning. Heri ligger ikke, at jeg ikke skulde være enig med det ærede Medlem i, at de Udtalelser, der er fremsat fra Præsters Side, har været meget uheldige og meget malplacerede. Deri er jeg ganske enig, men at dette skulde give Anledning til nogen Lovgivning, vil jeg dog ikke kunne slutte mig til. Jeg tør maaske ogsaa gaa ud fra, at det i Virkeligheden kun var et Forsøg paa at være morsom eller aandfuld eller giftig, Ting, af hvilke nogle ligger meget bedre for det ærede Medlem end andre.

Hartvig Frisch: Jeg vil begynde med at sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg tror, han med Hensyn til Giftighed var alt for beskeden i den Ytring, han her fremsatte. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet skal jeg ikke insistere stærkt paa Betimeligheden af Lovparagraffer i denne Retning, men min Bemærkning omtalte udtrykkelig kun Præster i *Funktion*. Vi har i den senere Tid været ude for, at Præster i den danske Folkekirke benytter deres Funktion som Præst til at blande sig i adskillige offentlige Forhold og derved i Virkeligheden ud over, hvad de mener som Borgere, faktisk optræder med en Slags offentlig forlenet Myndighed. Spørgsmaalet skal altsaa slet ikke ses under den Synsvinkel, som det ærede Medlem Hr.

Pürschel saa det under, som et Spørgsmaal om Aandsfrihed, men maa ses under den Synsvinkel, at det er danske Statsborgere, der beklæder en bestemt Stilling og benytter denne Stilling, denne Funktion paa en Maade, som jeg forstod paa det ærede Medlem, at han ogsaa indrømmede i dette Tilfælde havde været højst forkastelig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Pürschel: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1763; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 835).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen og Munch-Petersen:*

Til Forslagets Afsnit 1.

1) Afsnittet affattes saaledes:

„§ 1 affattes saaledes:

„Danmark er en Republik. Den lovgivende Magt er hos Rigsdagen og Regeringen i Forening. Den udøvende Magt er hos Regeringen. Den dømmende Magt er hos Domstolene.“

§§ 2—12 udgaar.“

Til Forslagets Afsnit 2.

2) Afsnittet affattes saaledes:

„§ 13 affattes saaledes:

„Ministrene i Forening udgør Regeringen, hvis Sammensætning bestemmes af Rigsdagen. Statsministeren fører Forsædet i Ministerraadet. En eller flere Ministres Underskrift paa de Lovgivningen og Regeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed.“